

ЛОГІКА КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ	
Тип	дисципліна професійної та практичної підготовки, фундаментальна
Код	ОК7
Семестр	1-й
Загальна кількість кредитів/годин	4/120
Форма контролю	залік
Викладач	Попов В. Ю., д. філос. н., професор кафедри теорії, історії держави і права та філософії права
Необхідні обов'язкові попередні та супутні навчальні дисципліни	«Історія держави і права», «Основи правничої діяльності та професійна етика», «Ділова українська мова»
Місце у структурно-логічній схемі	ОК7 Логіка критичного мислення викладається на першому році навчання
Форми навчання	лекції, практичні заняття, самостійна робота
Критерії оцінювання	поточний контроль – 100 балів
Мова викладання	українська

Зміст навчальної дисципліни

Формальна логіка як наука про форми та закони мислення. Логіка і критичне мислення. особливості сучасної логіки критичного мислення. Поняття як форма абстрактного мислення. Основні характеристики понять – обсяг і зміст, закон співвідношення між ними. Класифікація понять за обсягом і змістом. Порівняльні та непорівняльні поняття. Логічні операції з обсягом поняття: обмеження і узагальнення, поділ. Визначення (дефініція) як операція по розкриттю змісту поняття – різновиди визначень, правила. Судження як форма мислення. Суб'єкт-предикатна структура судження в традиційній логіці. Відношення між різними типами суджень: логічний квадрат. Складні судження, їх різновиди та умови істинності. Основи логіки висловлювань. Поділ суджень за модальністю в традиційній логіці. Деонтична модальність та її застосування для аналізу нормативних суджень. Деонтична модальність і правознавство. Моделі аксіологічної логіки. Умовивід як форма мислення. Різновиди умовиводів за ступенем загальності знання у засновках та висновку. Простий категоричний силізм (ПКС): структура, аксіома і загальні правила. Фігури та модуси ПКС. Складні дедуктивні умовиводи – суто умовні і умовно-категоричні умовиводи. Розділово-категоричні умовиводи та їх модуси. Розділово-умовні (лематичні) умовиводи. Різновиди ділем. Індуктивні умовиводи. Особливості і умови правильності неповної індукції, застосування її на практиці. Традуктивні умовиводи. Аналогія як різновид традуктивних умовиводів. Головні форми логічної аргументації: доведення і спростування. Правила доказу (правила тези, аргументів, демонстрації). Засоби доведення, приклади їх застосування на практиці. Спростування як доведення хибності тези. Різновиди спростування. Помилки доведення і спростування. Різновиди аргументації: суперечки та дискусії. Правила проведення дискусії. Еристика як наука про логічні засади суперечок. Закони логіки в суперечках. Коректні і некоректні прийоми в суперечках. Логічні основи переконання. Правила ведення судових суперечок та їх роль в практичній діяльності юриста.

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у здобувачів вищої освіти наступних **компетентностей та результатів навчання**, а саме:

- *інтегральна компетентність (ІК):*

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі правничої діяльності.

- *загальні компетентності (ЗК):*

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК1).

2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК2).

3. Здатність використовувати інформаційних та комунікаційних технологій (ЗК-6).

4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК-7);

5. Здатність бути критичним і самокритичним (ЗК8).

- *спеціальні компетентності (СК):*

Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти (СК11)

Програмні результати навчання визначені в освітній програмі:

PH4	Знати та розуміти основи права Європейського Союзу
PH6	Оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему
PH8	Застосовувати інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права